

Na rybách

Jednoho dne jsem se rozhodl, že se vypravím na ryby. Jdu se podívat k řece a vidím tam jiného rybáře. Zajdu se ho zeptat, jak berou, a on odpoví: „Berou jako diví.“ Neváhám, běžím domů, připravím si pruty a žížaly a pádím zpátky k vodě. Nahodím a hned mi začne brát, zaseknu a tahám rybu ke břehu. Podebírám, vytahuji a najednou mi rybka povídá: „Když mě pustíš, splním ti jedno přání.“ Jako první mě napadne velký moderní dům. Při zpáteční cestě domů najednou omdlím. Když se za několik minut probudím, je už večer, jdu domů a těším se na nový dům. Ale žádné překvapení se nekoná, nový dům nikde. Říkám si: „Ta ryba kecala,“ a naštvaný odejdu.

Druhý den časně ráno беру pruty a vyrazím k řece s odhodláním, že tu rybu chytím a upeču. Dojdu k řece a najednou cítím nějaký zápach, ale nevěnuji tomu pozornost. Asi po dvou hodinách to začne brát, vytahuji rybu a vida, je to moje ryba ze včerejška. Hned se jí ptám, proč nemám nový dům a ona odpovídá: „Mám toho hodně, nestihla jsem to, mohu to však napravit.“ Dávám jí šanci do večera, chci dva nové domy. Znamý rybář ze včerejška po chvíli táhne další rybu a najednou si s ní také začne povídat: „Přál bych si nové auto.“ Rozloučíme se se soumrakem a při cestě domů opět omdlím na stejném místě. Po probuzení spěchám a těším se na vyplněné přání. Čím více se blížím, vidím, že je vše při starém. Mám na rybu vztek, jsem rozhodnutý, že ji zabiju a sním.

Třetí den se vše opakuje. Vytáhnu rybu a bingo, je to ona. Žadoní: „Pust' mě prosím, na těch domech už pracuju.“ Já odpovídám: „Ne, půjdeš na pekáč.“ Honem jdu domů, rybu připravím, upeču a sním. Pro sebe si povídám: „Tak jsi domluvila.“ Dojím a jdu spát.

Druhý den ráno se dívám na televizní zprávy a najednou mě zaujme zpráva o naší řece. Prý tam unikl nějaký plyn. Když se ho nadýcháte, máte halucinace. Nejčastěji lidé slyší mluvit ryby, slibovat je vyplnění přání a potom omdlí. S rybařením jsem si dal pauzu. Po týdnu jsem to zase zkusil a mluvící ryby už neslyšel a neviděl.

Pavel Sechovec, IX.B